

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ

*Η υπαρξιακή απόφαση και τοποθέτηση του Ανθρώπου
έναντι της Αλήθειας*

Ιωάννη Καραβιδόπουλου, Ομότ. Καθηγητή Θεολογικής Σχολής Α.Π.Θ.

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ Τ. Κ. 19003
ΤΗΛ. ΚΑΙ ΦΑΧ: 22990 40040, e-mail: ag.nikolaosmark@yahoo.gr
ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: www.agnikolaosmark.gr

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ

Κ Υ Ρ Ι Α Κ Η 9 Α Π Ρ Ι Λ Ι Ο Υ 2017

- ✿ «Ἐἰς Ἱερουσαλήμ εἴσοδος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ».
- ✿ Εὐψυχίου μάρτυρος (362).
- ✿ Βαδίου ἱερομάρτυρος, τῶν ἐν Περσίδι μαρτύρων (364).

*Ἡ υπαρξιακή απόφαση και τοποθέτηση του Ανθρώπου
έναντι της Αλήθειας*

Δυο γεγονότα αφηγείται το ευαγγελικό ανάγνωσμα της Κυριακής των Βαΐων από το κατά Ιωάννην ευαγγέλιο (Ιωάν. 12, 1-18): την άλειψη του Ιησού με πολύτιμο μύρο από τη Μαρία την αδελφή του Λαζάρου και τη θριαμβευτική είσοδο του Μεσσία στα Ιεροσόλυμα, που έγινε έξι μέρες πριν από το εβραϊκό Πάσχα. Στο επεισόδιο της αλείψεως με μύρο - που είναι διαφορετικό από ένα παράλληλο που μας διασώζει ο ευαγγελιστής Λουκάς (7, 36-50), στο οποίο γίνεται λόγος για μια μετανοούσα αμαρτωλή γυναίκα - βλέπει ο ίδιος ο Ιησούς ένα προανάκρουσμα του πάθους και του ενταφιασμού του: «Άφησέ την ήσυχην», λέγει στον Ιούδα που δυσανασχετεί για τη σπατάλη και που ενδιαφέρεται δήθεν για τους πτωχούς, «αυτό που κάνει είναι για την ημέρα του ενταφιασμού μου. Οι φτωχοί πάντοτε θα υπάρχουν κοντά σας, εμένα όμως δεν θα με έχετε πάντοτε». Βέβαια τα λόγια αυτά δεν στρέφονται κατά της αγαθοεργίας και της φιλοπτωχίας· αλλ' υπάρχουν στιγμές σημαντικές που η αγαθοποιός δράση πρέπει να δώσει τη θέση της σε μια προσωπική συνάντηση με τον Κύριο, σε μια εκδήλωση ευγνωμοσύνης προς τον σταυρωμένο και αναστημένο Χριστό. Μέσα στην πλούσια αγαθοεργό δράση κινδυνεύει κανείς να ξεχάσει τον δοτήρα των αγαθών, την πηγή παντός αγαθού. Γι' αυτό και ο πιο δραστήριος ακόμη χριστιανός έχει ανάγκη από καιρό σε καιρό ν' ανανεώνει τα κίνητρα της δραστηριότητάς του με μια προσωπική συνάντηση με τον Χριστό.

Μετά το επεισόδιο αυτό που έγινε στο σπίτι του αναστημένου Λαζάρου, ο λαός γεμάτος ενθουσιασμό υποδέχεται τον Χριστό που εισέρχεται στα Ιεροσόλυμα. Η κραυγή του λαού «ωσαννά» - που σημαίνει αρχικά 'σώσε μας' αλλά στη συνέχεια γίνεται επευφημία 'Δόξα στον Θεό' - «ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου, ο βασιλεύς του Ισραήλ» δείχνει ότι ο λαός βλέπει τον Ιησού σαν τον ελευθερωτή

Κυριακή των Βαΐων

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ιωάν. ιβ' 1-18)

Πρὸ ἐξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Βηθανίαν, ὅπου ἦν Λάζαρος ὁ τεθνηκώς, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν. Ἐποίησαν οὖν αὐτῷ δεῖπνον ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα διηκόνει· ὁ δὲ Λάζαρος εἰς ἡν τῶν ἀνακειμένων σὺν αὐτῷ. Ἡ οὖν Μαρία, λαβοῦσα λίτραν μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτίμου, ἤλειψε τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἐξέμαξε ταῖς θριξίν αὐτῆς τοὺς πόδας αὐτοῦ· ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ τῆς ὀσμῆς τοῦ μύρου. Λέγει οὖν εἰς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἰούδας Σίμωνος Ἰσκαριώτης, ὁ μέλλων αὐτὸν παραδιδόναι· Διατί τοῦτο τὸ μύρον οὐκ ἐπράθη τριακοσίων δηναρίων καὶ ἐδόθη πτωχοῖς; Εἶπε δὲ τοῦτο οὐχ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν ἔμελεν αὐτῷ, ἀλλ' ὅτι κλέπτῃς ἦν, καὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχε καὶ τὰ βαλλόμενα ἐβάσταζεν. Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς· Ἄφες αὐτήν, εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου τετήρηκεν αὐτό. Τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. Ἔγνω οὖν ὄχλος πολὺς ἐκ τῶν Ἰουδαίων ὅτι ἐκεῖ ἐστί, καὶ ἦλθον οὐ διὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἴδωσιν ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν. Ἐβουλεύσαντο δὲ οἱ ἀρχιερεῖς ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἀποκτείνωσιν, ὅτι πολλοὶ δι' αὐτὸν ὑπήγον τῶν Ἰουδαίων καὶ ἐπίστευον εἰς τὸν Ἰησοῦν. Τῇ ἐπαύριον ὄχλος πολὺς ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν ἑορτήν, ἀκούσαντες ὅτι ἔρχεται Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, ἔλαβον τὰ βαῖα τῶν φοινίκων καὶ ἐξῆλθον εἰς ὑπάντησιν αὐτῷ, καὶ ἔκραζον· Ὡσαννά· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ. Εὐρῶν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὀνάριον ἐκάθισεν ἐπ' αὐτό, καθὼς ἐστί γεγραμμένον· Μὴ φοβοῦ, θύγατερ Σιών· ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται καθήμενος ἐπὶ πῶλον ὄνου. Ταῦτα δὲ οὐκ ἔγνωσαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τὸ πρῶτον, ἀλλ' ὅτε ἐδοξάσθη ὁ Ἰησοῦς, τότε ἐμνήσθησαν ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ' αὐτῷ γεγραμμένα, καὶ ταῦτα ἐποίησαν αὐτῷ. Ἐμαρτύρει οὖν ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετ' αὐτοῦ ὅτε τὸν Λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. Διὰ τοῦτο καὶ ὑπήντησεν αὐτῷ ὁ ὄχλος, ὅτι ἤκουσαν τοῦτο αὐτὸν πεποικέναι τὸ σημεῖον.

βασιλιά που θα δώσει τη λύση στα εθνικοπολιτικά του προβλήματα. Και είναι πραγματικά βασιλιάς ο Ιησούς που η δόξα του όμως συνίσταται στον σταυρό, η δύναμή του στην αγάπη και τη συγχωρητικότητα, κι η επικράτειά του βρίσκεται στις καρδιές των ανθρώπων. Η βασιλεία που διακηρύσσει σ' ὅλη του τη ζωή και με το θάνατό του θεμελιώνει «δεν προέρχεται απ' αυτόν τον κόσμο» (Ιω. 18,36).

Ο άνθρωπος του κόσμου τούτου θέλει τη σιγουριά και τη δύναμη, θέλει να εξασφαλισθεί με την εξουσία· κάνει ὅ,τι μπορεί για να στα-

Κυριακή των Βαΐων

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΤΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΠΕΡΙΚΟΠΗΣ

Ἐξ ημερῶν πρὶν ἀπὸ το Πάσχα ἦλθε ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Βηθανίαν, ὅπου ἦτο ὁ Λάζαρος, ὁ ὁποῖος εἶχε πεθάνει καὶ τὸν ὁποῖον ἀνέστησεν ἐκ νεκρῶν. Ἐκεῖ τοῦ ἔκαναν δείπνον καὶ ἡ Μάρθα ὑπηρετοῦσε, ὁ δὲ Λάζαρος ἦτο μετὰ τῶν ἐκεῖνων ποὺ ἦσαν μαζὶ τοῦ στο τραπέζι. Ἡ Μαρία τότε ἐπῆρε μίαν λίτραν γνησίου πολυτίμου μύρου νάρδου, ἀλείψε τα πόδια τοῦ Ἰησοῦ καὶ τα εσφόγγισε με τα μαλλιά της, καὶ το σπῖτι ἐγέμισε ἀπὸ τὴν μυρωδιά τοῦ μύρου. Λέγει τότε ἓνας ἀπὸ τοὺς μαθητὰς τοῦ, ὁ Ἰούδας, ὁ υἱὸς τοῦ Σίμωνος ὁ Ἰσκαριώτης, ἐκεῖνος ποὺ θα τὸν παρέδιδε, «Γιατί δὲν ἐπουλήθηκε αὐτὸ τὸ μύρον γιὰ τριακόσια δηνάρια καὶ δὲν ἐδόθηκε εἰς τοὺς πτωχοὺς;». Αὐτὸ τὸ εἶπε ὄχι ἀπὸ ἐνδιαφέρον διὰ τοὺς πτωχοὺς, ἀλλὰ διότι ἦτο κλέπτης καὶ εἶχε τὸ ταμεῖον καὶ ἀφαιροῦσε ἐκεῖνα ποὺ ἔβαζαν μέσα. Τότε εἶπε ὁ Ἰησοῦς, «Ἀφῆσέ τὴν· διὰ τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου τὸ ἐφύλαξε· διότι τοὺς πτωχοὺς τοὺς ἔχετε πάντοτε μαζὶ σας, ἐνῶ ἐμὲ δὲν με ἔχετε πάντοτε». Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους ἐμαθῶν ὅτι εἶναι ἐκεῖ, καὶ ἦλθαν ὄχι μόνον διὰ τὸν Ἰησοῦν, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ ἰδοῦν τὸν Λάζαρον, τὸν ὁποῖον ἀνέστησε ἐκ νεκρῶν. Οἱ ἀρχιερεῖς τότε ἀπεφάσισαν νὰ θανατώσουν καὶ τὸν Λάζαρον, διότι ἐξ αἰτίας τοῦ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους ἐφευγαν καὶ ἐπίστευαν εἰς τὸν Ἰησοῦν. Τὴν ἐπομένην ἡμέραν πολὺς κόσμος ποὺ εἶχε ἔλθει εἰς τὴν εορτὴν, ὅταν ἀκουσαν ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς τα Ἱεροσόλυμα, ἐπῆραν κλάδους ἀπὸ φοῖνικας καὶ ἐβγήκαν πρὸς προὔπαντήσιν τοῦ καὶ ἐκράζαν, «Ὡσαννά, εὐλογημένος νὰ εἶναι ἐκεῖνος ποὺ ἔρχεται εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ». Ὁ δὲ Ἰησοῦς εὐρήκε ἓνα μικρὸν ὄνον, καὶ ἐκάθησε ἐπάνω τοῦ, καθὼς εἶναι γραμμένον, Μη φοβάσαι, θυγατέρα Σιών, νὰ, ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται καθισμένος εἰς ἓνα πουλᾶρι ὄνου. Τα λόγια αὐτὰ δὲν τα κατάλαβαν τότε οἱ μαθηταὶ τοῦ, ἀλλ' ὅταν ἐδοξάσθηκε ὁ Ἰησοῦς, τότε θυμῆθησαν ὅτι αὐτὰ ἦσαν γραμμένα γι' αὐτὸν καὶ ὅτι τοῦ τα ἔκαναν. Ὁ δὲ κόσμος ποὺ ἦτο μαζὶ τοῦ ἔδινε μαρτυρίαν ὅτι ἐφώνησε τὸν Λάζαρον ἀπὸ τὸ μνήμα καὶ τὸν ἀνέστησε ἐκ τῶν νεκρῶν. Διὰ τοῦτο καὶ τὸν ὑποδέχθηκε ὁ κόσμος διότι ἀκουσαν ὅτι ἔκανε αὐτὸ τὸ θαῦμα.

(ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ, ἐκδ. Ἀποστολικῆς Διακονίας)

θεὶ γερά στα πόδια τοῦ. Πολλές φορές μισεῖ θανάσιμα, γιατί ἔτσι μόνο πετυχαίνει τὸ σκοπὸ τοῦ. Ἡ βασιλεία τοῦ Χριστοῦ δὲν ἔχει σχέση με τα ἐξωτερικά κοσμικά σχήματα, με τὴν οργάνωση, με τὴ δύναμη· εἶναι βασιλεία ἀγάπης καὶ εἰρήνης. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ βασιλιάς Χριστὸς μπαίνει στα Ἱεροσόλυμα καθισμένος πάνω σ' ἓνα ονάριο, ἐκπληρώνοντας ἔτσι σχετικὴ προφητεία τῆς Π. Διαθήκης. Κι ὁ θρόνος πρὸς τὸν ὁποῖο σπεύδει νὰ εγκατασταθεῖ εἶναι ὁ σταυρὸς. Εἶναι πολὺ χαρακτηριστικὸ ὅτι ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης συνδέει τὴ δόξα με τὸ σταυρὸ· κι ὅταν λέγει ὅτι

Κυριακὴ τῶν Βαΐων

«εδοξάσθη» ο Ιησούς, εννοεί ότι σταυρώθηκε και διά του σταυρού οδηγήθηκε στο θρίαμβο της Αναστάσεως.

Ο σταυρός όμως του Χριστού δεν είναι απλώς ένα σημαντικό γεγονός του παρελθόντος που τέμνει σαν ορόσημο την Ιστορία. Είναι ένα γεγονός συνεχώς παρόν μέσα στον κόσμο που φανερώνει την αγάπη του Θεού· είναι η μεγαλειώδης αποκάλυψη της θείας στοργής και το αποκορύφωμα των ενεργειών του Θεού για τη λύτρωση της ανθρωπότητας.

Μπροστά στο σταυρό του Χριστού προσκαλείται ο κάθε άνθρωπος να πάρει θέση· διότι αδιάφορος δεν μπορεί να μείνει κανείς. Η άρνηση της λυτρωτικής προσφοράς του Χριστού, η απόρριψη του «λύτρου» που προσφέρει για την εξαγορά της αιχμάλωτης ανθρωπότητας, θα σήμαινε ασύγνωστη άγνοια για την τραγική κατάσταση φθοράς και θανάτου στην οποία βρίσκεται ο άνθρωπος, θα σήμαινε φαρισαϊκή έπαρση για την αξία των έργων και της ζωής μας, θα σήμαινε τέλος αγάπης διαθήκη έναντι της θυσιαζόμενης αγάπης.

Η ευαγγελική αυτή περικοπή, που αποτελεί ένα προανάκρουσμα της ιστορίας του πάθους αλλά και της αναστάσεως του Χριστού, μας καλεί να πάρουμε θέση με όλη την ύπαρξή μας έναντι του ζωηφόρου σταυρού. Από το αν τοποθετηθεί κανείς όπως ο Ιούδας ή όπως η Μαρία, όπως οι φαρισαίοι ή όπως οι μαθητές, θα εξαρτηθεί ο θάνατος ή η ζωή του.

Ιωάννη Καραβιδόπουλου, Ομότ. Καθηγητή Θεολογικής Σχολής Α.Π.Θ., από AMEN.GR

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

1) ΜΕΓΑΛΗ ΤΡΙΤΗ - ΘΕΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΑΣΘΕΝΩΝ

Τη Μεγάλη Τρίτη το πρωί θα πραγματοποιηθεί η **Θεία Κοινωνία των ασθενών**. Όποιος ενδιαφέρεται, ας δηλώσει τα στοιχεία του στον Ιερό Ναό, στο τηλ.: 22990 40040.

2) ΤΡΙΣΑΓΙΑ Μ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Τη Μ. Παρασκευή 14 Απριλίου 2017, και ώρες 1:30-3:30 μ.μ., θα τελούνται ανά τέταρτο της ώρας (ακριβώς, και τέταρτο, και μισή, παρά τέταρτο) **Ομαδικά Τρισάγια εντός του Ιερού Ναού του Κοιμητηρίου και όχι επί των μνημάτων.**

3) ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟ ΤΡΙΣΑΓΙΟ

Την Κυριακή του Πάσχα 16 Απριλίου 2017, και ώρα 10:45 π.μ., θα βρίσκεται στο Κοιμητήριο ο Μητροπολίτης μας κ. Νικόλαος για να τελήσει **Αναστάσιμο Τρισάγιο.**

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΣΟΓΑΙΑΣ Τ.Κ. 19003, ΤΗΛ. ΚΑΙ FAX: 22990 40040,
e-mail: ag.nikolaosmark@yahoo.gr, ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: www.agnikolaosmark.gr

Κυριακή των Βαΐων